

عنوان مقاله:

جلوه هایی از تربیت چندفرهنگی در مثنوی معنوی با محوریت نگرش عرفانی

محل انتشار:

فصلنامه عرفان اسلامی، دوره 13، شماره 49 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

فرهاد کاکه رش - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد مهاباد، گروه زبان و ادبیات فارسی

هیرو خاتونی - دانش آموخته دانشگاه آزاد اسلامی، دانشگاه آزاد اسلامی ارومیه، گروه علوم تربیتی

خلاصه مقاله:

مولوی، بزرگ ترین شاعر و نویسنده عارف قرن هفتم و در تاریخ زبان و ادب فارسی، شخصیتی دوران ساز و تاثیرگذار در تحولات ادبی فرهنگی بوده است. آثار مولوی، تاکنون هدف رویکردهای مختلف پژوهشی قرار گرفته است. در پژوهش حاضر، تلاش شده از منظری دیگر بر آفرینش های ادبی و فکری آثار مولوی نگرینسته و جلوه های از تربیت چندفرهنگی در آن ها باز نموده شود. هدف کلی این پژوهش، بررسی جلوه هایی از تربیت چندفرهنگی و میزان مصداق آن در آثار مولوی بوده و جهت بازشناسی و استخراج مولفه های تربیت چندفرهنگی، به مثنوی مولوی توجه شده است. بدین منظور ابتدا مبانی نظری آموزش و پرورش چندفرهنگی مطالعه و ۱۰ مقوله از مهم ترین مولفه های آن مشخص شده و، الگوهایی از مثنوی مولوی بر اساس این مولفه ها تحلیل شده اند. روش تحقیق در این پژوهش در اساس مطالعه کتابخانه ای و تحلیل محتوا و واحد تحلیل، مضمون حکایات یا آموزه ها بوده است، اما به لحاظ ماهیت و روش در شمار تحقیقات توصیفی- تحلیلی قرار می گیرد. جامعه آماری آموزه های از مثنوی مولوی تشکیل می -دهدنتایج نشان می دهد که توجه به رویکرد تربیت چندفرهنگی در مثنوی مولوی در همه مولفه های ده گانه مذکور در این پژوهش و تربیت چندفرهنگی، نمود فراوان داشته و این مقوله ها به فراوانی مورد تاکید قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

تربیت چندفرهنگی، مولفه های چندفرهنگی، مثنوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1311586>

